

Sag C-489/19 PPU**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

26. juni 2019

Forelæggende ret:

Kammergericht Berlin (Tyskland)

Afgørelse af:

26. juni 2019

Sagsøger:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

KAMMERGERICHT**Kendelse**

[udelades]

I udleveringssagen vedrørende

den algeriske statsborger NJ
p.t. varetægtsfængslet i en anden sag i Justizvollzugsanstalt
Moabit [udelades]

alias
[udelades]

har fjerde afdeling for straffesager ved Kammergericht (den regionale ret i første instans) i Berlin den 26. juni 2019 [udelades] afsagt følgende kendelse:

1. Afgørelsen om udleveringsens lovlighed udsættes.
2. I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse: **[Org. s. 2]**

Er en anklagemyndigheds afhængighed af instruktioner til hinder for, at den gyldigt kan udstede en europæisk arrestordre, også i tilfælde, hvor denne

afgørelse er underlagt en omfattende domstolsprøvelse forud for fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre?

3. Der fremsættes begæring om, at behandlingen af det præjudicielle spørgsmål underkastes hasteproceduren i henhold til artikel 107 i Domstolens procesreglement.
4. Der sker ingen ændring i arrestforholdene på grund af årsagerne til deres anordning.
5. [udelades] [Beskikkelse af en advokat for den mistænkte]
6. [udelades] [Beskikkelse af en tolk for den mistænkte]

Præmisser:

1 I. Faktiske omstændigheder:

De østrigske myndigheder har ved fremsendelse af en europæisk arrestordre anmodet om anholdelse af den mistænkte med henblik på udlevering til strafforfølgelse. Den mistænkte har siden den 14. maj 2019 siddet varetægtsfængslet på mistanke om tyveri i sagen [udelades] ved anklagemyndigheden i Berlin. Ved afhøringen for den forelæggende ret den 24. maj 2019 i henhold til § 22 og 28 i Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (lov om international retshjælp i straffesager, herefter »IRG«) erklærede han sig ikke indforstået med forenklet udleveringsprocedure (IRG's § 41); han gav derimod afkald på anvendelse af specialitetsreglen (artikel 27 i rammeafgørelse 2002/584/RIA). Ved kendelse af 29. maj 2019 anordnede den forelæggende ret (på grund af tvivl om den udstedende myndighed for den europæiske arrestordre [org. s. 3] kun) foreløbig fængsling under afventning af udlevering af den mistænkte, idet det er noteret, at han allerede er varetægtsfængslet i en anden sag. Anklagemyndigheden i Berlin har nedlagt påstand om, at udleveringen erklæres for lovlig (IRG's § 29, stk. 1). Den forelæggende ret udsætter afgørelsen om påstanden og forelægger det [udelades] [ovenfor formulerede] spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol.

- 2 1. Den europæiske arrestordre af 16. maj 2019, som er udstedt af anklagemyndigheden i Wien og bekræftet af en domstol ved kendelse afsagt af Landesgericht Wien (regional domstol i Wien) af 20. maj 2019, [udelades] opfylder indholdsmæssigt kravene i IRG's § 83a, stk. 1. Det fremgår af arrestordren, at der under samme journalnummer foreligger en arrestordre udstedt af anklagemyndigheden i Wien den 14. maj 2019, som er bevilget af den nævnte domstol den 16. maj 2019, i henhold til hvilken den mistænkte mistænkes for følgende gerninger, som er begået i Wien:
 - 3 a) den 9. august 2018 sammen med en medgerningsmand at være brudt ind i en rejsebus tilhørende virksomheden AQ Equipment Leasing Polska og fra denne at have fjernet et kamera med kamerataske, to rygsække, en pengepung og 1 000

CYN i kontanter og i denne forbindelse at have skjult et kreditkort tilhørende et af ofrene

- 4 b) den 10. august 2018 sammen med en medgerningsmand at være brudt ind i et køretøj tilhørende virksomheden W.E. Blaschitz for at fjerne genstande herfra, men at være flygtet uden bytte, da de blev opdaget af en tredjemand, som han ved at holde en kniv frem afholdt fra at forfølge dem.
- 5 c) den 17. august 2018 sammen med en medgerningsmand at have fjernet en håndtaske med pengepung, mobiltelefon og briller til en samlet værdi af 950 EUR samt 50 EUR i kontanter, idet han tog tasken, mens medgerningsmanden distraherede skadelidtes ægteemand **[org. s. 4]**
- 6 d) den 18. august 2018 sammen med en medgerningsmand ved at slå sideruden ind at være brudt ind i en fremmed personbil for at fjerne genstande, men uden at finde noget.
- 7 2. Udleveringen af den mistænkte er ligeledes principielt lovlig.
- 8 De gerninger, som han mistænkes for, er strafbare handlinger, der berettiger til udlevering (IRG's § 3 og 81), idet det med hensyn til mistanker om (erhvervsmæssigt, delvis forsøg på) tyveri ikke er nødvendigt at prøve, om forholdet er strafbart i begge lande som omhandlet i IRG's § 81, nr. 4, da det drejer sig om handlinger, der er opført på listen i artikel 2, stk. 2, i afgørelse 2002/584/RIA, og som i den udstedende medlemsstat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år. De øvrige handlinger er strafbare såvel efter den begærende stats lovgivning (den østrigske straffelovs § 105, stk. 1, § 241e, stk. 3) som efter tysk ret (den tyske straffelovs § 240, § 274, stk. 1, nr. 1) og kan efter den begærende stats lovgivning straffes med en frihedsberøvende sanktion af en maksimal varighed på mindst 12 måneder.
- 9 Der ses intet, som er til hinder for at udlevere den mistænkte.
- 10 II. Begrundelse for det præjudicielle spørgsmål

Den forelæggende ret ser sig på grund af Domstolens dom af 27. maj 2019 i de forenede sager mod OG (C-508/18) og PI (C-82/19 PPU) hindret i at erklære udleveringen på grundlag af den europæiske arrestordre fra anklagemyndigheden i Wien for lovlig. Den er dog i tvivl om, hvorvidt denne dom også skal finde anvendelse i forhold til østrigske anklagemyndigheder.

- 11 1. I henhold til § 2, stk. 1, i den østrigske Staatsanwaltschaftsgesetz (lov om anklagemyndigheden, herefter »StAG«) er de **[org. s. 5]** østrigske anklagemyndigheder underlagt instruktioner. StAG's § 2, stk. 1, er affattet således:
- 12 Ved enhver Landesgericht (regional domstol), som behandler straffesager, findes en anklagemyndighed (Staatsanwaltschaft), ved enhver Oberlandesgericht

(øverste regionale domstol) en overanklagemyndighed (Oberstaatsanwaltschaft) og ved Oberster Gerichtshof (øverste domstol) en generalanklagemyndighed (Generalprokuratur). Anklagemyndighederne er direkte underlagt overanklagemyndighederne og underlagt disse instruktioner, og overanklagemyndighederne samt generalanklagemyndigheden er direkte underlagt justitsministeren og dennes instruktioner.

- 13 I henhold til den nævnte dom fra Domstolen af 27. maj 2019 kan en østrigsk anklagemyndighed (Staatsanwaltschaft) derfor ikke være udstedende myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i afgørelse 2002/584/RIA.
- 14 2. Imidlertid adskiller proceduren til udstedelse af en europæisk arrestordre i Østrig sig fra de faktiske omstændigheder, der lå til grund for Domstolens dom af 27. maj 2019, idet anklagemyndighederne efter østrigsk ret ikke kan træffe afgørelse om udstedelse af den europæiske arrestordre alene.
- 15 I § 29 i den østrigske Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (lov om det retslige samarbejde i straffesager med EU's medlemsstater, herefter »EU-JZG«) er det fastsat, at den europæiske arrestordre skal bevilges af en domstol, som det også er sket i den foreliggende sag. EU-JZG's § 29, stk. 1, første punktum, er affattet således:
- 16 Anklagemyndigheden anordner anholdelsen ved hjælp af en europæisk arrestordre, som bevilges af en domstol, og foranlediger eventuelt efterlysning af den søgte person i Schengen-informationssystemet som omhandlet i gennemførelseskonventionens artikel 95 gennem de kompetente sikkerhedsmyndigheder, hvis der er anledning til at indlede en personeftersøgning med henblik på anholdelse i mindst en medlemsstat.
- 17 Proceduren for domstolens bevilling følger § 105 i den østrigske Strafprozessordnung (strafferetsplejeloven, herefter »StPO«): **[Org. s. 6]**
- 18 (1) Retten træffer afgørelse om anmodninger om fastsættelse og forlængelse af varetægtsfængsling samt om bevilling af visse andre tvangsmidler. Retten fastsætter en frist for gennemførelsen af en af retten bevilget foranstaltning (§ 101, stk. 3), idet bevillingen bortfalder, hvis den ikke er benyttet ved fristens udløb. I forbindelse med anordning af en efterlysning med henblik på anholdelse som omhandlet i § 169 indregnes perioden for efterlysningens gyldighed ikke i fristen; dog skal anklagemyndigheden mindst en gang årligt kontrollere, om betingelserne for anholdelsen fortsat foreligger.
- (2) Retten kan anordne yderligere efterforskning ved kriminalpolitiet eller selv foretage denne, såfremt dette af retlige eller faktiske grunde er nødvendigt for at træffe afgørelse om en anmodning i henhold til stk. 1. Den kan også anmode anklagemyndigheden og kriminalpolitiet om faktiske oplysninger fra sagens akter og fremsendelse af en rapport om gennemførelsen af den bevilgede foranstaltning og den videre efterforskning. Efter fastsættelse af varetægtsfængsling kan retten

anordne, at den også efterfølgende skal tilsendes kopier af de i § 52, stk. 2, nr. 2 og 3, anførte dokumenter.

- 19 I forbindelse med denne domstolsprøvelse skal der tages hensyn til princippet om lovmæssighed og proportionalitetsprincippet som omhandlet i StPO's § 5, stk. 1 og 2:
- 20 (1) Kriminalpolitiet, anklagemyndigheden og domstolene må i forbindelse med udøvelsen af deres beføjelser og bevisoptagelsen kun gribe ind i personers rettigheder, for så vidt som dette er udtrykkeligt fastsat ved lov og nødvendigt for at løse opgaven. Enhver begrænsning af rettigheder i denne forbindelse skal stå i et rimeligt forhold til den strafbare handlings alvor, mistankens styrke og det tilstræbte resultat.
- (2) Blandt flere egnede efterforskningshandling og tvangsforanstaltninger skal kriminalpolitiet, anklagemyndigheden og domstolene anvende den, der gør mindst indgreb i den pågældende persons rettigheder. De ved loven indrømmede beføjelser skal i alle dele af proceduren udøves på en måde, så unødigt opsigt undgås, den pågældende persons værdighed respekteres og dennes rettigheder og interesser beskyttes.
- 21 Rettens bevilling kan i henhold til StPO's § 87, stk. 1, anfægtes ved kære.
- 22 3. Den østrigske regering afgav efter Domstolens dom af 27. maj 2019 en erklæring, ifølge hvilken den er af den opfattelse, at dommen [org. s. 7] ikke vedrører Østrig, idet den ovenfor beskrevne procedure er i overensstemmelse med dommens præmis 75. Den forelæggende ret er ikke enig i denne opfattelse, da betingelserne i dommens præmis 74 og 75 efter den forelæggende rets fortolkning ikke skal foreligge alternativt, sådan som den østrigske regering åbenbart lægger til grund, men derimod kumulativt.
- 23 Den forelæggende ret er imidlertid af den opfattelse, at den østrigske procedure, hvor anklagemyndigheden, der optræder som udstedende myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i afgørelse 2002/584/RIA, efter national ret faktisk ikke har enekompetence vedrørende udstedelsen af den europæiske arrestordre, men at denne kompetence i stedet ligger hos den bevilgende domstol og dermed hos en uden tvivl uafhængig retslig myndighed, i fuldt omfang opfylder de hensyn til beskyttelsen af den pågældende persons retssikkerhed, som fremhæves i Domstolens dom af 27. maj 2019. Den forelægger derfor Domstolen det i konklusionen anførte spørgsmål.
- 24 III. Begrundelse for anmodningen om hasteprocedure

Det præjudicielle spørgsmål vedrører et område, som er nævnt i artikel 107, stk. 1, i Domstolens procesreglement. Den mistænkte er aktuelt varetægtsfængslet i en tysk sag, men denne varetægtsfængsling kan ophøre når som helst. Den efterfølgende fængsling under afventning af udlevering er i henhold til IRG's § 16, stk. 2, første punktum, begrænset til to måneder. Ved gennemførelse af den

almindelige procedure for præjudicielle anmodninger er der risiko for, at den mistænkte må løslades, før afgørelsen foreligger, og igen vil forsvinde.

[udelades]

ARBEJDSDOKUMENT